

طراحی و ساخت پایلوت آزمایشگاهی سیستم دزیمتری فضایی OSL

عاطفه آقایی^۱، حسین صادقی^{۲*}، حسین جهانبخش^۳، رضا طاهری^۴، آسیه موسوی^۵ و علی محمد نیکو^۶

۱- دانشکده فیزیک، دانشگاه صنعتی مالک اشتر اصفهان

*اصفهان، شاهین شهر، انتهای بلوار فردوسی

hsadeghi@mut-es.ac.ir

سیستم دزیمتری OSL اولین بار در سال ۱۹۶۳ معرفی و از سال ۲۰۰۵ به عنوان یکی از سیستم‌های دزیمتری فضایی در مأموریت‌های مختلف فضایی استفاده شده است. در این پژوهش سعی شده تا برای اولین بار در ایران این سیستم دزیمتری در مقیاس آزمایشگاهی ساخته شود. اساس این تکنیک، پدیده کواتومی گسیل لومینسانسی است که از طریق تحریک، توسط چشمۀ نوری حاصل می‌شود. این سیستم شامل یک ماده دزیمتر OSL، بخش اپتیکی و سیستم آشکارسازی و خوانش دزیمتر است. در این پژوهش، پس از بررسی مبانی نظری تکنیک OSL، مزیت‌های این دزیمتر در مقایسه با دزیمترهای فضایی دیگر بیان می‌شود. سپس چیدمان آزمایشگاهی این سیستم برپاشده و برخی ویژگی‌ها و همچنین کالیبراسیون اولیه آن، با استفاده از یک چشمۀ کیالت-۰۰۰ در میزان دزهای متفاوت مورد بررسی قرار گرفته است. در نهایت نتایج بدست آمده نشان می‌دهد، این سیستم تابع پاسخ خطی در محدوده دز ۱۰-۱-۰ گری است.

واژه‌های کلیدی: سیستم دزیمتری OSL، لومینسانس، کالیبراسیون، ماده OSL، ترمولومینسانس

یا پرستل موجود در فضاییما از آسیب‌های ناشی از محیط تشبعشی
فضاست [۱].

تکنیک OSL^۷، در سال‌های اخیر یکی از بهترین تکنیک‌های مورد استفاده برای دزیمتری در دنیا معرفی شده است. این تکنیک شبیه تکنیک ترمولومینسانس است، با این تفاوت که خوانش دزیمتر در تکنیک OSL به جای گرما بر اساس تحریک نوری و پدیده لومینسانس استوار است.

برای انجام دزیمتری با تکنیک OSL، نیاز به ماده‌ای نیمه‌رسانا یا عایق به عنوان ماده دزیمتر است که معمولاً دارای ساختار بلورین بوده، (مانند C, BeO, Al₂O₃, MgO و...) و به عنوان ماده حساس، وظیفه ثبت انرژی تخلیه شده حاصل از عبور بروتوبهای مختلف مانند گاما، الکترون، پروتون و حتی یون‌های سنگین را بر عهده دارد. این انرژی باعث گیراندازی الکترون‌های لایه ظرفیت بلورهای فوق، در دامهای انرژی خاصی معروف به مراکز رنگی F می‌شوند. هنگامی که این ماده در معرض تابش یونیزان قرار

علامه اختصارات

n	تعداد الکترون‌های گیراندازی شده در دامها
P	احتمال گذار بر واحد زمان برای الکترون‌های گیراندازی شده
n ₀	تراکم اولیه بارهای گیراندازی شده

مقدمه

در طول یک پرواز فضایی، یکی از مهم‌ترین مسائل انجام دزیمتری ذرات اولیه و ثانویه در محدوده وسیعی از انرژی است. لزوم انجام دزیمتری در هر پرواز فضایی به‌دلیل حفاظت ابزارهای الکترونیکی و

۱. کارشناس ارشد

۲. استادیار (نویسنده مخاطب)

۳. کارشناس ارشد

۴. کارشناس ارشد

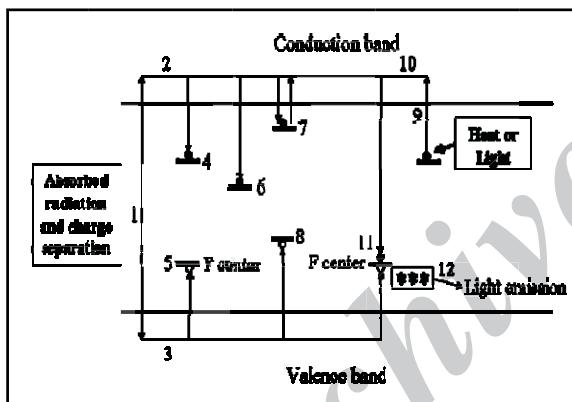
۵. دانشجوی دکتری

۶. کارشناس ارشد

7. Optically Stimulated Luminescence

عاطفه آقایی، حسین صادقی، حسین جهانبخش، رضا طاهری، آسیه موسوی و علی محمد نیکو

دامهایی، برای الکترون‌ها یا حفره‌ها عمل می‌کنند. شکل (۱) نمایی شماتیک از گاف نوار ماده عایق مورد استفاده در دزیمتری را نشان می‌دهد که بر اساس آن جزئیات مدل نظری تکنیک OSL در ادامه شرح داده می‌شود. مرحله اول، پرتودهی ماده دزیمتر است که جذب این تابش، موجب جداشدن بارهای مثبت و منفی از یکدیگر شده، بهطوری که الکترون‌ها از نوار ظرفیت جدا و به نوار رسانش منتقل می‌شوند. جای خالی الکترون‌ها در نوار ظرفیت، باعث ایجاد حفره می‌شود. این مرحله در قسمت ۱ از شکل (۱) نمایش داده شده است. قسمت ۲ نشان‌دهنده حرکت آزادانه الکترون‌ها در نوار رسانش است تا در شرایط مناسب، در دامهای الکترون گیراندازی شوند. حفره‌ها نیز می‌توانند آزادانه در نوار ظرفیت حرکت کرده تا در دامهای حفره گیراندازی شوند که این حالت در قسمت ۳ به تصویر کشیده شده است. قسمتهای ۴ تا ۱۱، انواع مختلف دامهای موجود در گاف نوار ماده را نشان می‌دهد که در واقع مکان‌هایی برای گیراندازی الکترون و حفره هستند.

شکل ۱- نمایی شماتیک از فرآیند OSL در گاف نوار یک ماده عایق دزیمتر

مهمترین دامی که فرآیند OSL از آن حاصل می‌شود، دام شماره ۹ است که دام اصلی دزیمتری نامیده می‌شود. اولین مرحله خوانش دزیمتر در تکنیک OSL تحریک نوری ماده دزیمتر است. این مرحله به این صورت است که الکترون‌ها بر اثر تحریک توسط یک چشمۀ نوری می‌توانند از دامهایی که در آن‌ها گیراندازی شده‌اند خارج شده و در نوار رسانش سرگردان بمانند. از طرفی حفره‌های تولید شده بر اثر تابش نیز می‌توانند در مراکز بازترکیب، گیراندازی و مراکز F^+ را ایجاد کنند. مطابق شکل (۱)، دامهای ۵ و ۱۱ مراکز نسبتاً عمیق حفره هستند که می‌توانند نقش مراکز بازترکیب را به عهده بگیرند. الکترون‌های موجود در قسمت ۱۰ می‌توانند در مراکز F^+ با حفره‌ها بازترکیب شده و یک مرکز برانگیخته F به وجود آورند. به علت ناپایداربودن این مراکز برانگیخته که با F^* بیان می‌شوند، الکترون‌ها از تراز برانگیخته P^3 به حالت

می‌گیرد، موجب برانگیختگی آن شده و انرژی حاصل از این برانگیختگی را در خود ذخیره می‌کند، سپس با تحریک توسط یک چشمۀ نوری مناسب مانند لیزرها یا LED‌های مختلف با طول موج‌هایی در ناحیه نور مرئی مادون قرمز (IR) یا اشعه ماورای بنفش (UV) یا لومینسانس موقتی در طول این فرآیند ایجاد می‌شود. طول موج تحریک و گسیل ماده OSL کاملاً به نوع و ساختار ماده مورد استفاده وابسته است. برخی از بلورهای موردن استفاده، قابلیت ثبت و نگهداری اطلاعات تا مدت زمان زیادی (مثلاً حدود ۳-۵ درصد محوشده در سال برای $Al_2O_3:C$) را دارند. ماده حساس مورد استفاده در آزمایش‌های این مقاله $Al_2O_3:C$ و دارای گاف نوار انرژی در حدود ۹/۱ الکترون ولت و طول موج تحریک در حدود ۵۳۲ نانومتر است. نحوه خوانش این سیستم دزیمتری CW است. قابلیت‌هایی از قبیل خطی بودن پاسخ سیستم در محدوده وسیعی از دز (۰-۱۰۰ گری - ۱ میکروگری)، نیاز به توان الکتریکی بسیار پایین برای خوانش، کوچک بودن حجم سیستم دزیمتری، قابلیت آبیل کردن نوری بلور برای استفاده مجدد آن و حساسیت بالا به تمام پرتوهای محدوده ۵ LET < کیلوالکترون ولت بر میکرومتر است که بخش عمده تشعشعات فضایی را شامل می‌شود، از مزایایی است که این دزیمتر را در ۱۰ سال گذشته به عنوان انتخاب اول سیستم‌های دزیمتری به کار گرفته شده توسط ناسا و ایسا (آژانس فضایی اروپا) قرار داده است.

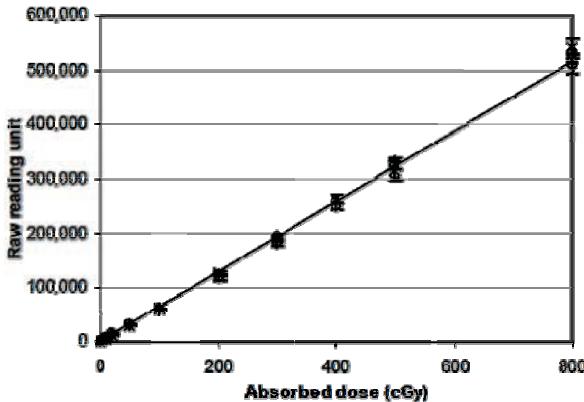
مبانی نظری و کوانتموئی تکنیک OSL

مبانی نظری دزیمتری با تکنیک OSL بر اساس پدیده لومینسانس و قانون آنتیاستوکس توجیه‌پذیر است. به‌طورکلی، اگر ماده‌ای در معرض یک میدان خارجی قرار گیرد و نتیجه این تحریک، گسیل نور از آن ماده باشد، این پدیده، لومینسانس نامیده می‌شود. هنگامی که ماده‌ای در معرض تابش قرار گیرد ممکن است قسمتی از انرژی تابش فرودی را جذب کرده و با فراهم‌شدن شرایطی، طول موجی کوچک‌تر از طول موج تابش فرودی گسیل کند که همان قانون آنتیاستوکس است. شایان ذکر است که طول موج نور گسیل شده، ناشی از ویژگی‌های ماده است و به تابش فرودی مربوط نمی‌شود.

برای ایجاد یک تصویر درست از تکنیک OSL، یک مدل نظری از مراحل انجام این فرآیند ارائه و در نهایت مدل ریاضی این تکنیک به دست می‌آید.

مواد عایق یا نیمه‌رسانای بلورین مورد استفاده، شامل تعدادی از نقص‌های شبکه بلورین هستند که در طول فرآیند رشد بلور و بر اثر ایجاد دوپنگ در آن، حاصل شده‌اند. این نقص‌ها به صورت

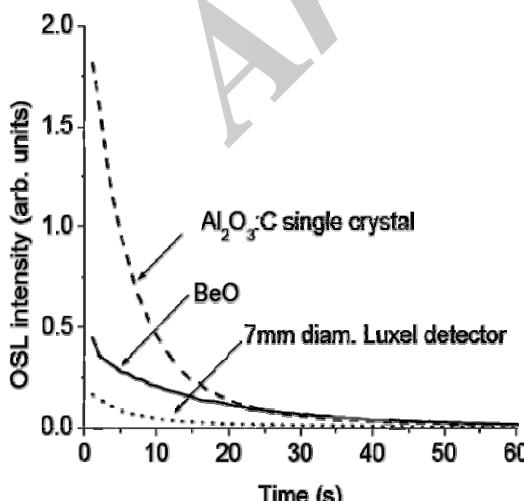
به منظور انجام دزیمتری فردی نیاز است تا دزیمتر مورد استفاده در یک بازه قابل قبول، خطی باشد. محدوده خطی بودن پاسخ سیستم دزیمتری OSL وابسته به نوع ماده OSL مورد استفاده است. شکل (۲) نمودار کالیبراسیون سیستم دزیمتری OSL بر مبنای استفاده از بلور $\text{Al}_2\text{O}_3:\text{C}$ را نشان می‌دهد.

شکل ۲- منحنی کالیبراسیون سیستم OSL بر مبنای بلور $\text{Al}_2\text{O}_3:\text{C}$ (چهار دزیمتر) [۵]

همچنین در سیستم دزیمتری OSL می‌توان بدون استفاده از منبع گرمایی و با استفاده از سیستم خوانشگر، دز تنهایی شده داخل بلور را تقریباً به طور کامل تخلیه کرد. این موضوع امکان کاهش توان الکتریکی مورد نیاز برای عملکرد سیستم دزیمتری را فراهم می‌آورد. شکل (۳) نمونه‌ای از منحنی کاهش سیگنال OSL در حین خوانش را نشان می‌دهد.

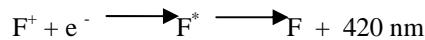
با توجه به این موضوع، سیستم دزیمتری OSL را در طول یک مأموریت فضایی بارها می‌توان آنیل کرده و مجدداً مورد استفاده قرار داد. بنابراین مشکل اشباع شدن دزیمتر مرتفع خواهد بود.

شکل ۳- کاهش منحنی OSL مربوط به چند

ماده OSL مختلف.

زمینه F^+ منتقل شده و لومینسانس گسیل می‌شود که در قسمت ۱۱ و ۱۲ نشان داده شده است.

اگر این آبشار بازتر کیب در قسمت ۱۲ توسط گرما آغاز شود این فرآیند ترمولومینسانس نامیده می‌شود و اگر این فرآیند توسط نور آغاز شود به آن لومینسانس تحریک شده به واسطه نور یا همان OSL گویند [۳].

اکنون می‌توان بر اساس این تصویر، مدلی ریاضی برای فرآیند OSL ارائه کرد. در ساده‌ترین مدلی که برای فرآیند OSL بیان می‌شود می‌توان نشان داد که شدت OSL در طول تحریک به صورت نمایی تنزل پیدا می‌کند.

در این مدل تعداد الکترون‌های گیراندازی شده در دامها را با n و احتمال گذار بر واحد زمان برای الکترون‌های گیراندازی شده که تحت تحریک نوری قرار گرفته‌اند با p نشان داده می‌شوند. در نتیجه خواهیم داشت :

$$\frac{dn}{dt} = -np \quad (1)$$

با درنظر گرفتن $n_0 = n(0)$ که تراکم اولیه بارهای گیراندازی شده است، پاسخ معادله فوق برابر می‌شود با :

$$n(t) = n_0 e^{-pt} \quad (2)$$

این پاسخ نشان‌دهنده این است که تراکم الکترون‌های گیراندازی شده به صورت نمایی با زمان تحریک، کاهش می‌یابد که عبارت است از :

$$I_{OSL}(t) \propto \left| \frac{dn}{dt} \right| = n_0 e^{-pt} \quad (3)$$

در اینجا ساده‌ترین حالت ممکن، مورد بررسی قرار گرفته و می‌توان به همین ترتیب این مدل ریاضی را به حالاتی دیگر تعمیم داد [۴].

سیستم دزیمتری OSL برای کاربردهای فضایی

سیستم دزیمتری OSL به دلیل خصوصیات منحصر به فرد خود می‌تواند به عنوان سیستم دزیمتری فردی فضایی و دزیمتری محیطی فضایی مورد استفاده قرار گیرد.

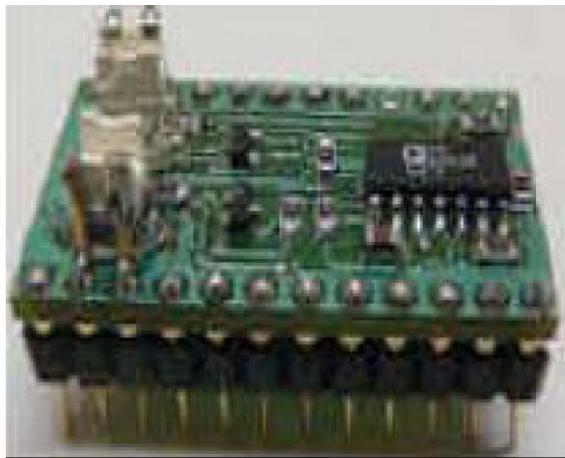
دزیمتری فردی فضایی

در مأموریت‌های فضایی سرنشین‌دار، دزیمتری فردی فضایی برای حفاظت از سرنشینان و محموله‌های زیستی یکی از موضوعات اساسی است.

عاطفه آقایی، حسین صادقی، حسین جهانبخش، رضا طاهری، آسیه موسوی و علی محمد نیکو

به عنوان جزء ثابت محموله‌های تشعشعی ماهواره‌ها در نظر گرفته شده‌اند.

شکل (۶) یک سیستم دزیمتری OSL را نشان می‌دهد که به صورت On line در مأموریت‌های فضایی از جمله مأموریت پرواز کارمن ۱ روی ماهواره آرژانتینی SAC-D در سال ۲۰۱۱ (۶۵۷ کیلومتر، ۹۸°) استفاده شده است [۶].

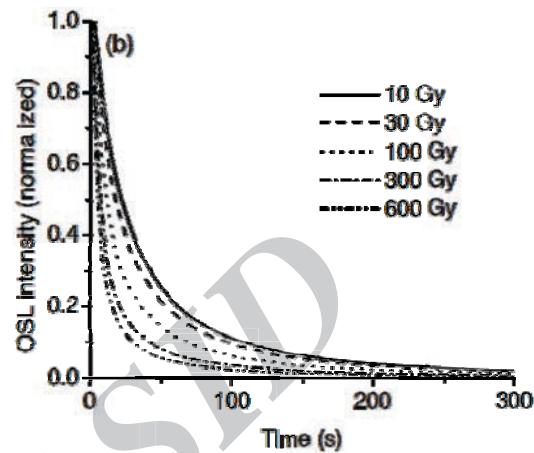

شکل ۶- دزیمتر OSL استفاده شده در مأموریت CARMEN

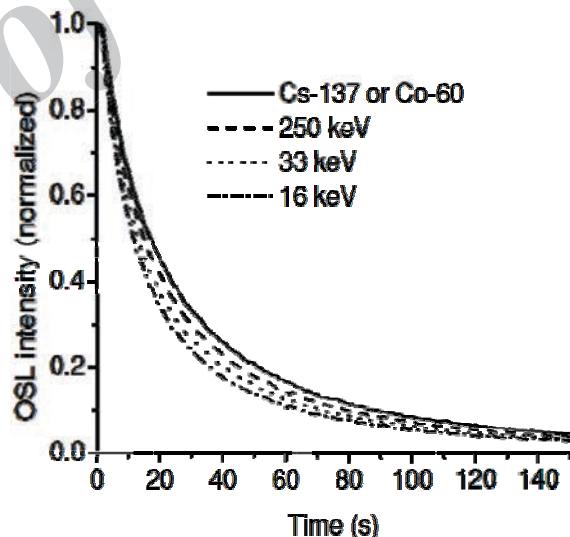
مقایسه سیستم دزیمتری OSL با سایر سیستم‌های دزیمتری

سه خاصیت اصلی سیستم دزیمتری OSL باعث شده است تا این سیستم دزیمتری نسبت به دزیمترهای دیگر از جمله ترمولومینسانس و RADFET‌ها در کاربردهای فضایی، مورد توجه بیشتری قرار گیرد. ویژگی اول عبارت است از نیاز به منبع تقدیم کم‌توان که به علت جایگزینی منبع نوری به جای منبع گرمایی در دزیمتر OSL است. ویژگی‌های بعدی، قابلیت ثبت نرخ دز و همچنین قابلیت دزیمتری از راه دور، به دلیل به کار گیری فیبرنوری در این تکنیک است. در ضمن همان‌طور که در شکل (۳) نیز مشاهده می‌شود، هم‌زمان با خوانش دزیمتر، دز موجود درون آن تخلیه شده و موجب عدم اشیاع دزیمتر در هنگام استفاده طولانی مدت در فضا (به دلیل امکان آنلیل نوری توسط خوانشگر) می‌شود که این موضوع و عدم وابستگی زاویه‌ای در این نوع دزیمتر از جمله مزیت‌های استفاده از آن در مقایسه با دزیمترهای MOSFET است. شایان ذکر است امکان آنلیل نوری (به جای آنلیل گرمایی) مورد استفاده در ترمولومینسانس (در این دزیمتر موجب عدم ایجاد هرگونه نقص و از بین رفتن ساختار بلور استفاده شده و طولانی شدن عمر استفاده مجدد از آن می‌شود [۲]).

همچنین مطالعات نشان داده است که منحنی کاهش دزیمتر حتی به نرخ دز و دز تجمعی تابشی و نوع تابش برخوردار بوده به دزیمتر نیز بستگی دارد. این موضوع در شکل‌های (۴) و (۵) نشان داده شده است.

شکل ۴- وابستگی منحنی کاهش OSL به میزان در دریافتی

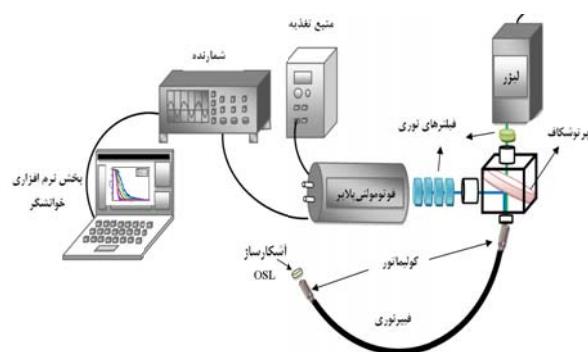
شکل ۵- وابستگی منحنی کاهش OSL به نوع تابش فرودی

از این موضع می‌توان به عنوان پتانسیلی برای تشخیص دز مربوط به انواع پرتوهای برخوردار کرد به دزیمتر در یک میدان تابشی آمیخته استفاده کرد. البته این کاربرد هنوز عملیاتی نیست.

دزیمتری محیطی

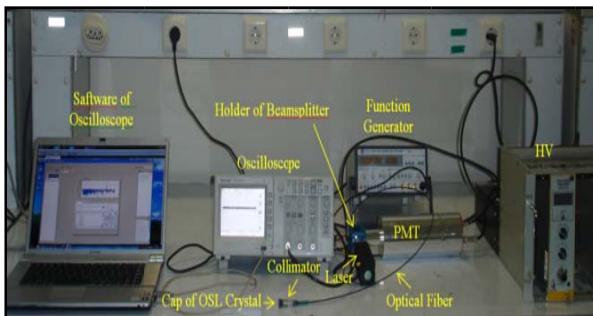
با درنظر گرفتن پریودهای زمانی مناسب برای پرتوگیری و خوانش یک بلور OSL می‌توان سیستم دزیمتری OSL را به صورت یک سیستم دزیمتری On line مورد استفاده قرار داد. چنین سیستم‌های دزیمتری در یک دهه گذشته توسط سازمان‌های فضایی دنیا

بلافاصله بعد از این تحریک نوری، ماده $\text{Al}_2\text{O}_3:\text{C}$ مورد استفاده، لومینسانسی با طول موج آبی (~ 420 نانومتر) از خود گسیل می‌کند که از طریق همان فیبر نوری و به کمک جداکننده نور به سمت فوتومولتی‌پلایر هدایت شده و پاسخ OSL توسط شمارشگر و نرم‌افزار خوانشگر شمارش و ثبت می‌شود. این فرآیند در شکل (۷) کاملاً قابل مشاهده است.

شکل ۷- نمایی از پیکربندی سیستم دزیمتری OSL

در ضمن، مطابق آنچه بیان شد در سیستم دزیمتری OSL، فیبرنوری مسئول حمل نور، از منبع نوری تحریک‌کننده به آشکارساز OSL و همچنین رساندن نور گسیل شده از آشکارساز، به فوتومولتی‌پلایر است و برای موازی کردن پرتوهای ورودی و خروجی برای بالابردن شدت و دوری از پراکنده‌گی در دو سر فیبرنوری از بستهٔ متمنکر کننده و موازی‌ساز نور استفاده شده است. برای جداسازی نور تحریک‌کننده و نور گسیل شده از ماده OSL نیز، از یک جداکننده نوری در مسیر بین لیزر، فیبرنوری و فوتومولتی‌پلایر استفاده شده و همچنین چندین فیلتر اپتیکی در برابر فوتومولتی‌پلایر به کار برده می‌شود که این فیلترها بنا به نیاز، قسمتی از طیف نوری را عبور داده و قسمت دیگر را جذب یا بازتاب می‌کنند. شکل (۸) چیشن آزمایشگاهی سیستم OSL ساخته شده در این پژوهش را نشان می‌دهد.

شکل ۸- نمایی از سیستم دزیمتری آزمایشگاهی OSL ساخته شده در دانشگاه صنعتی مالک اشتر اصفهان

چیدمان آزمایشگاهی سیستم دزیمتری ساخته شده با تکنیک OSL

در این بخش به شرح طراحی و پیکربندی سیستم دزیمتری OSL پرداخته می‌شود. به طور کلی می‌توان سیستم مورد نظر را به سه بخش اصلی ماده دزیمتر OSL، بخش الکترواپتیکی سیستم دزیمتر و خوانشگر سیستم دزیمتر تقسیم کرد.

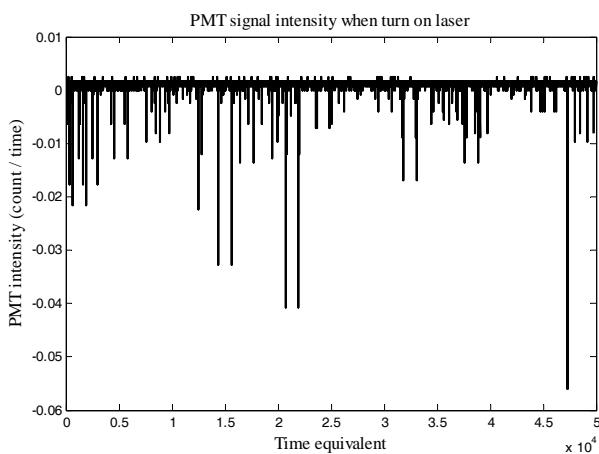
همان‌طور که در بالا اشاره شد، بخش اول این سیستم، که مهم‌ترین بخش آن نیز محسوب می‌شود ماده دزیمتر OSL است. فرآیند OSL می‌تواند از هر ماده عایق یا نیمه‌رسانایی مشاهده شود ولی بهترین و بیشترین مواد مورد استفاده در تکنیک OSL را بلورها تشکیل می‌دهند. به همین دلیل از کلمه بلور برای مواد دزیمتر OSL استفاده می‌شود. از خصوصیات یک ماده لومینسانس مناسب برای انجام این نوع دزیمتری می‌توان به حساسیت بالا در برابر تابش، بازده تحریک نوری بالا، عدد اتمی مؤثر پایین و عدم محوشدنگی زیاد (یک سیگنال لومینسانس پایدار در دمای اتاق) اشاره کرد. در این مقاله از بلور $\text{Al}_2\text{O}_3:\text{C}$ به عنوان ماده دزیمتر استفاده شده است. این ماده آستانه پاسخ OSL بسیار پایین در حدود 10^6 میکروگری دارد که موجب آشکارسازی سطوح دز بسیار پایین می‌شود. از خصوصیات دیگر این ماده می‌توان به محدوده خطی دز تا 100 گری و عدد اتمی پایین آن (10^{13}) اشاره کرد.

بخش دوم، المان‌های اپتیکی مورد نیاز برای سیستم دزیمتری OSL است که شامل، جداکننده نور^۹، فیلترهای اپتیکی، بسته متمنکر کننده و موازی‌ساز نور^{۱۰}، فیبرنوری و همچنین لیزر Nd:YAG به عنوان چشمۀ تحریک است که کاربرد هر کدام از المان‌ها در ادامه توضیح داده می‌شود.

آخرین بخش سیستم را خوانشگر تشکیل می‌دهد که شامل منبع تغذیه، فوتومولتی‌پلایر، شمارشگر و بخش نرم‌افزاری مربوط به شمارشگر می‌شود.

در شکل (۷) نمایی از پیکربندی سیستم دزیمتری OSL نشان داده شده است. در اینجا چگونگی عملکرد این سیستم شرح داده می‌شود. ابتدا ماده دزیمتر OSL که قبل از در یک میدان تابشی مورد پرتوهای قرار گرفته است، درون نگهدارنده خود یعنی در انتهای فیبرنوری قرار می‌گیرد، سپس سیستم خوانشگر روشن و شروع به دریافت و شمارش خروجی فوتومولتی‌پلایر می‌کند، هم‌زمان با آن لیزر Nd:YAG با طول موج 532 نانومتر روشن شده و نور آن از طریق فیبرنوری به ماده دزیمتر می‌رسد و

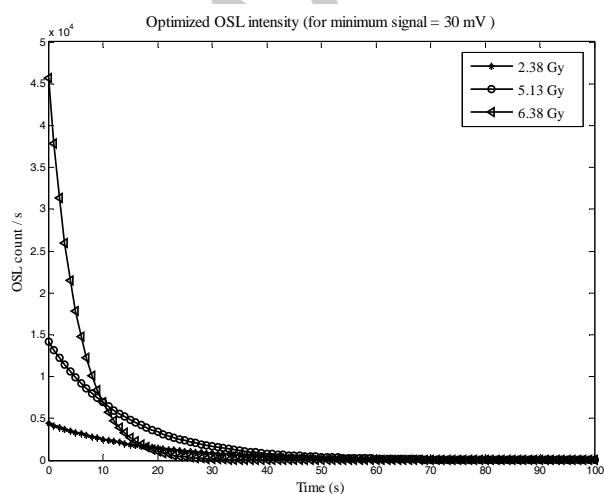
9. Beam Splitter
10. Focus collimation package

شکل ۱۰- سیگنال حاصل از فوتومولتیپلایر با لیزر روشن

مرحله دوم کالیبراسیون توسط سه ماده دزیمتر مشابه (TLD-500) از جنس اکسید آلومینیوم با دوپنت کربن و در سه سطح دز متفاوت انجام شده است. هر سه ماده مورد آزمایش در اینجا توسط چشمۀ کبالت-۶۰ موجود در بیمارستان سیدالشهداي اصفهان مورد تابش دهی قرار گرفته‌اند. بلورهای دزیمتر OSL در فاصله ۸۰ سانتی‌متر چشمۀ قرار گرفته‌اند. دهانه چشمۀ در هنگام پرتودهی‌ها 10×10 سانتی‌متر مربع است و قدرت چشمۀ نیز 108 Gy سانتی‌گرد دقیقه است. میزان پرتودهی‌ها برای بلورهای شماره ۱، ۲ و ۳ به ترتیب $2/38\text{ Gy}$ ، $5/13\text{ Gy}$ و $6/39\text{ Gy}$ است.

همه اندازه‌گیری‌ها در شرایط اندازه‌گیری و محیطی یکسان، با یک ولتاژ آستانه یکسان (30 mV) و در مدت ۱۰۰ ثانیه خوانش شده‌اند، در ضمن مقدار ولتاژ منبع تغذیه در -870 V ولت تنظیم شده است. در نهایت حاصل این اندازه‌گیری‌ها سه منحنی کاهش OSL مشاهده شده در شکل (۱۱) است.

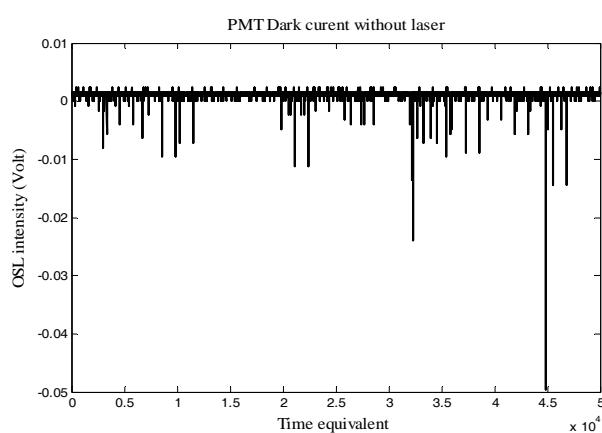
شکل ۱۱- منحنی‌های کاهش OSL با سطوح دز مختلف در ولتاژ آستانه 30 mV در مدت ۱۰۰ ثانیه اول اندازه‌گیری

کالیبراسیون سیستم دزیمتری با تکنیک OSL

به منظور استفاده از سیستم دزیمتری در یک میدان تابشی ناشخص، نیاز به انجام فرآیند کالیبراسیون است. این فرآیند در دو مرحله صورت گرفته است. مرحله اول، کالیبراسیون اولیه است که هدف از انجام آن اطمینان از درستی عملکرد سیستم دزیمتری است و مرحله بعد، کالیبراسیون سیستم به ازای محدوده دز متوسط (قریباً بین $1\text{-}10\text{ Gy}$) و رسیدن به منحنی کالیبراسیون در میدان تابشی گاما برای این سیستم است. البته محدوده دز انتخاب شده برای ارزیابی اولیه سیستم است و در مراحل بعدی باید محدوده‌های بالاتر و پایین‌تر دز مورد توجه قرار بگیرند.

در مرحله اول کالیبراسیون، دو آزمایش اولیه انجام می‌شود. آزمایش اول مربوط به جریان تاریک فوتومولتیپلایر است که در این حالت سیگنال حاصل از فوتومولتیپلایر در حالتی که لیزر خاموش است اندازه‌گیری و ثبت می‌شود که مقدار به دست آمده از آن نباید از میزان مجاز بیان شده برای فوتومولتیپلایر بیشتر باشد.

آزمایش دوم مربوط به ثبت سیگنال حاصل از فوتومولتیپلایر در زمانی است که لیزر روشن است. از طریق مقایسه نتیجه این آزمایش با آزمایش قبل می‌توان از پایین‌بودن نویزهای داخلی سیستم، نویزهای محیطی وارد شده به سیستم در هنگام آزمون و همچنین نویزهای مربوط به نور لیزر که ممکن است از فیلترها عبور کرده و داخل فوتومولتیپلایر شوند اطمینان حاصل کرد. هر چه میزان سیگنال‌های حاصل از این آزمایش به سیگنال‌های حاصل از آزمایش قبل تزدیک‌تر باشد می‌توان نتیجه گرفت که نور لیزری که وارد فوتومولتیپلایر شده قابل چشم‌پوشی است و روی شمارش سیگنال‌های OSL تأثیر نمی‌گذارد. در ضمن پایین بودن میزان این آزمایش باعث بهبود نسبت سیگنال به نویز در اندازه‌گیری‌ها و در نتیجه بهبود پاسخ سیستم و کاهش میزان خطأ می‌شود. نتایج آزمایش اول و دوم به ترتیب در شکل‌های (۹) و (۱۰) قابل مشاهده هستند.

شکل ۹- سیگنال حاصل از شمارش تاریک فوتومولتیپلایر بدون استفاده از لیزر

نتیجه‌گیری

با توجه به بررسی‌های انجام شده در مورد سیستم دزیمتری OSL می‌توان گفت این سیستم دزیمتری انتخابی مناسب برای کاربردهای فضایی برای دزیمتری فردی و محیطی فضا خواهد بود.

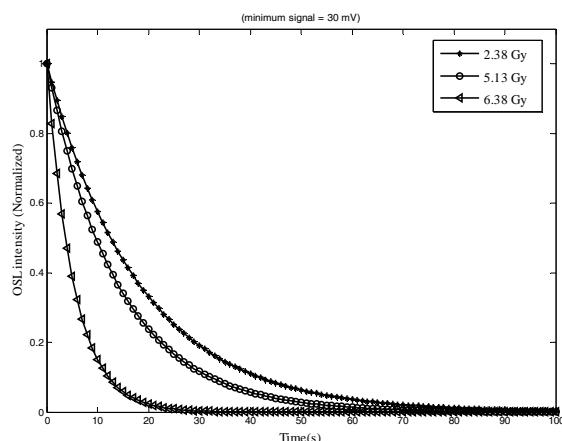
هر چند مشخصه‌یابی و کالیبراسیون سیستم دزیمتری OSL ساخته شده در مراحل ابتدایی است اما با توجه به نتایج بدست آمده از سه آزمایش اولیه‌ای که بر خوانش‌گر صورت گرفت، می‌توان از درستی عملکرد قسمت‌های مختلف سیستم خوانش‌گر، بهخصوص قطعات اپتیکی به کاربرده شده و حفاظ^{۱۱} نوری سیستم خوانش‌گر ساخته شده اطمینان حاصل کرد. همچنین منحنی‌های ۱۲ و ۱۳ نشان می‌دهد که این سیستم دزیمتری نیز رفتاری شبیه نمونه‌های استاندارد این دزیمتر دارد.

شکل (۱۲) تغییر شکل کاهش شدت سیگنال OSL را تابعی از دز کل دریافتی نشان می‌دهد و شکل (۱۳) خطی بودن سیستم دزیمتر OSL را در بازه دزیمتری ۱ الی ۶ گری تأیید می‌کند.

مراجع

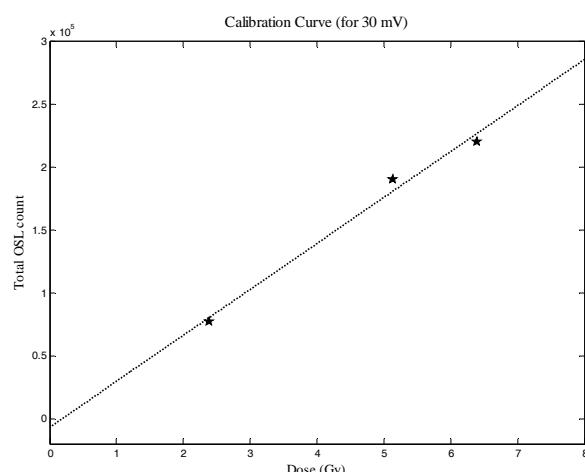
- [1] Yukiharaa, E. G., Sawakuchia, G. O, et al., "Application of the Optically Stimulated Luminescence (OSL) Technique in Space Dosimetry," *Radiation Measurements*, Vol 41, Issues 9-10, 2006, pp. 1126 – 1135.
- [2] Yukihara, E. G. and McKeever S. W. S, *Stimulated Luminescence Fundamentals and Applications*, 1st Edition, Wiley, 2011.
- [3] Jursinic, P. A., "Characterization of Optically Stimulated Luminescent Dosimeters (OSLDs), for Clinical Dosimetric Measurements," *American Association of Physicists in Medicine*, Vol. 34, No.12, 2007, pp. 4594-604.
- [4] McKeever, S. W. S., "Optically Stimulated Luminescence Dosimetry," *Nuclear Instruments and Methods in Physics Research B*, Vol. 184, Issues 1-2, 2001, pp. 29-54.
- [5] Hu, B., "Optically Stimulated Luminescence and its Applications in Radiation Therapy Dosimetry," (PhD. Thesis), University of Wollongong, 2010.
- [6] Bezerra, F., et al., "CARMEN2/MEX: an In-Flight Laboratory for the Observation of Radiation Effects on Electronic Devices," *Radiation and Its Effects on Components and Systems (RADECS)*, 12nd European Conference, 2011, pp. 607-614.

با مقایسه شکل‌های (۴) و (۱۱) همان‌طور که انتظار می‌رفت نمودارهای کاهش OSL بدست آمده از سیستم دزیمتری ساخته شده، به صورت نمایی بوده و با افزایش میزان دز ماده OSL، تخلیه دام‌های دزیمتری در لحظات اولیه اندازه‌گیری با شدت بیشتری انجام می‌شود و همچنین سرعت افت نمودارها نیز با افزایش میزان دز، بیشتر شده و سطح زیر نمودار که با از کل دریافتی متناسب است افزایش می‌یابد. برای مقایسه بهتر رفتار منحنی‌ها با افزایش میزان دریافت دز، هر سه منحنی در شکل (۱۲) به مقدار یک نرمالیزه شده تا مشاهده این رفتار نمایان‌تر شود.

شکل ۱۲ - منحنی‌های نرمالیزه شده کاهش OSL با سطوح دز مختلف در ولتاژ آستانه ۳۰ میلی‌ولت در مدت ۱۰۰ ثانیه اول اندازه‌گیری

در انتهای نیز آخرین و مهم‌ترین قسمت کالیبراسیون انجام می‌شود که رسم منحنی کالیبراسیون از طریق انتگرال‌گیری مساحت زیر منحنی‌های کاهش OSL بر حسب دز دریافت شده است. این منحنی در شکل (۱۳) آورده شده است. همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود، نمودار بدست آمده با دقت خوبی خطی است.

شکل ۱۳ - منحنی کالیبراسیون حاصل از اندازه‌گیری‌های شدت سه آشکارساز